

saagde, da han ansøgte, at det var uheldigt at stille Folket ad. Men det er netop derfor, jeg er saa ivrig imod dette Forslag, fordi det tilveiebringer en Kløft imellem Befolkningen paa Færøerne, hvor der ingen før var, idet det vil adstille den høist-beskattede Fjertedel fra de andre; dette synes netop at tale for de Forslag, som jeg har havt den Ære at være med til at stille. — Naar den ærede Minister atter omtalte, at det ikke var den rette Maade at vise sit Frisind paa ligeoverfor Lagthinget, ikke at tage Hensyn til Flertallets Ønske, men kun til Mindretallets, saa ere — hvad jeg ogsaa hævdede forrige Gang —, de Ønsker, som komme fra Lagthinget, ikke aldeles klare og tydelige Ønsker. Ønskerne have viist sig noget ubestemt, man var ikke rigtig kommen paa det Rene med, hvad man vilde, inden man gik til endelig Afstemning; dette ses tydeligt af den foregaaende Afstemning; da stemte 8 imod 12, og først ved den endelige Afstemning stemte 17 for Vedtagelsen. Jeg vilde meget gjerne ønske at faae oplyst — hvad der maatte slet ikke lader sig oplyse — hvorvidt de, der valgte Lagthinget, saaledes som det nu er sammensat, have vidst, at dette Lagthing vilde faae at gjøre med Forandringer i sin Sammensætning; det vilde være en meget værdifuld Oplysning, om det var muligt at faae den; thi hvis Færingerne, da de valgte de nuværende Medlemmer af Lagthinget, ikke have vidst, at der vilde blive forelagt et Forslag om Ændringer i Valgene til Lagthinget, saa forekommer det mig — hvad jeg ogsaa udtalte før — at der kunde være meget god Grund til at opsætte disse Ændringer, indtil der var foregaaet nye Valg til Lagthinget.

Faaborg: Da vi i forrige Samling behandlede et Lovforslag om Færøernes Kommunallov, hørte vi fra Ministerbænken — jeg husker det ikke ordret, men Meningen var da den — at, hvis Folkethinget gjorde nogen Ændring deri, i det Mindste af nogen Betydning, saa var det det Samme som at forkaste Loven. 3 Dag have vi ligeledes hørt fra den høitærede Justitsminister, at han vilde overlade til Thinget, om det vilde paatage sig Ansvar for Lovens Forkastelse. Man kunde næsten synes, at det efter en saadan Udtalelse maatte være Meningen, at Lovforslag, vedrørende Færøerne, kun bleve forelagte Folkethinget som en Slags pro forma, saa at vi kun havde at sige Ja og Amen til de Lovforslag, der bleve forelagte af Regjeringen vedrørende Færøerne; men da jeg er overbevist om, at dette ikke kan være den høie Regjerings Mening, saa vil jeg stemme for de Ændringer, som ere fremsatte af de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds og Skanderborg Amts 1ste Valgkreds. Under Kommunallovens første Behandling i forrige Session udtalte det ærede Medlem, som ellers pleier at sidde tæt ved Ministerbænken, men nu ikke sidder langt fra

mig, at man skylber Beboerne af disse fjerne Der at behandle de Lovforslag, der vedkomme dem, som om de skulde gjælde for os selv. Det er disse Ord, jeg kan gjøre til mine, og jeg vil sige: saaledes vilde jeg ønske det, desom Lovforslaget skulde gjælde for os, og derfor vil jeg stemme for disse Ændringer.

Berg: Jeg giver fuldkommen det ærede Medlem for Færøerne (Bærensen) Ret i, at hans Stilling overfor den kommunale Valgret ikke er mere besynderlig end mange andre Medlemmers Stilling i dette Thing, men alligevel staar det efter min Opfattelse fast, at det tager sig besynderligt ud at lade sig vælge ved den almindelige Valgret til Rigsdagens Folkething, for der at udtale som sin Anskuelse, at de Valgere, som have sat En ind i Thinget, ikke ere dygtige nok og ikke have Gyde til at vælge til et langt mindre betydende Raad. Det er det, som jeg har villet sige dermed, og det tror jeg, let vil forstaaes. Jeg takker det ærede Medlem for Anders Amts 2den Valgkreds (Kee) for den Anbefaling, hvormed han har ledsaget vore Forslag. Jeg opfattede nemlig ikke hele hans Udtalelse paa anden Maade. Jeg skal bemærke, at det har forundret mig, at det ærede Medlem, der jo ellers behandler Historien paa en klar og kritisk Maade, ikke har været i Stand til at læse min politiske Historie, hvad dette Spørgsmaal angaar, anderledes, og jeg vilde være ham meget forbunden, om han i alt Fald vilde paavise Noget omhelst, som kunde tyde paa, at han der ikke er i Vilbavelse; men jeg skal sige ham forud, at det kan han ikke, hvormange Citater han end kan komme med. Til den høitærede Minister skal jeg sige et Par Ord. Den høitærede Minister udtalte Ordet „Saan“, hvortil jeg ikke tror, at han har mindste Berettigelse; men den høitærede Minister er jo stærk i at bruge stærke Udtryk, og det skal være ham tilgivet. Det har gjort sin Virkning i sin Tid, men man har nu lært at kende, hvad Betydning det har, og viger derfor ikke længer saa stærkt tilbage derfor. Lagthinget som saadant har jeg aldeles ikke kritiseret. At Lagthinget varetager Færøernes kommunale Anliggender og afgiver Betænkning og Indstilling angaaende Lovforslag — altsaa alt det, som man der har at gjøre efter Loven af 15de April 1854 — dette siger jeg, har jeg ikke det Mindste at sige imod; men kommer man og siger til os: Lagthinget er den egentlige faktiske Lovgivningsmagt for Færøerne, det har besluttet det og det, og derfor skulle I tage imod det, som det foreligger, saa siger jeg Stop; der gaar man for vidt, og da er det, jeg kritiserer, om Lagthinget i fjerneste Maade har en saadan Stilling, at det kan tillægges den politiske Indflydelse, som den høitærede Ministers Forslag lægger til Grund; min Paastand er da den, at dette gaar langt ud over Loven. Lagthingets